

Вірші А.П.Бахути

Дотик до чуда

Вчасна весна і рання,
Вчасна весна і пізня.
І як болить, мов рана,
І як п'янить, мов пісня.

Гарна весна й квітчаста,
Гарна і сніжно-біла.
Тільки б зігріла щастям
Тільки б хутчіш добігла.

Дивна весна і довга,
Дивна весна й хвилинна.
І як вона медова,
І як вона полинна.

Тільки пекла б красою,
Небом вела й землею.
Тільки була б весною,
Тільки була б твоєю.

Нова Каховка

Земля ця зовсім не безмежна.
Вона конкретна, як думки.
І я ходжу тут обережно:
У ній лежать мої батьки.

Краям не цим – уклін поваги:
І там чиїсь батьки – лежать.
Як і мої – такі ж трудяги.
Але та даль – мені чужа.

У мене серце не безкрає,
І скільки вшир я не росту,
Воно лише отут ридає
І усміхається – лиш тут.

Казка про невідомість

Рибалка сидів біля озера й вудив.
Цілісінький день – ані кроку нікуди.
Та все ж бо даремно: не клюнуло й разу.
Рибалка сприйняв це як чорну образу.
Складаючи вудлища, охав і ахав:
«І дивно, і соромно. От же ж невдаха!

І озеро – гарне. І день же – прекрасний.
А я – без нічого. Який я нещасний! »
Аж тут перехожий. З ціпочком і сивий.
Поглянув і каже: «Який ти щасливий!
Такі у надіях прожив ти хвилинки!
Не знавши, що в озері цім – ні рибинки».

Весна

На кожній стежці – жде небачена судьба,
На кожнім кроці – мрія вироста,
І кожне слово – бісиком стриба,
І кожний звук – зі скрипки виліта.

На кожному листку – співає соловей,
На кожній гілці – сонце дзеленчить,
У кожнім серці – хор десятка фей,
У кожнім оці – Фаустова мить.

У нас в Каховці

У нас у Каховці – не те, що у вас!
У нас і вода-то не гірша за квас.
(Звичайно, й вино єсть. І що за вино!
Якщо ви якесь і пили – не воно).
У нас таки й справді багацько чудес:
У нас і Дніпро єсть, і море, і ГЕС.
Куди там вам, бідним, до нас? Ну, куди?
У нас і поля, як поля, і сади.
А вулиці, парки? Об'їдьте, весь світ –
Ви стільки не знайдете зелені, квіт.
Є, що говорити, як це ж не секрет:
В нас кожний закоханий хлопець – поет.
А що за дівчата! Аж серце трясє:
Як тільки сімнадцять – богиня і все!
А взяти дітей! Ну малята ж – і то
Якщо не Гагарін – так значить Тітов.
У нас і земля-то не та, що у вас,
І небо в нас вище. У тисячу раз!
Та й сонце у нашому небі не те:
У вас воно срібне, а в нас – золоте!
До нас-то і день прилітає, як день:
Не так, як у вас, а на крилах пісень.
У нас якщо ніч – то така уже ніч,
Що вам не видать, за всі двадцять, сторіч.
Ні, краще, мовчїть там собі до пори,
Бо ще ж як скажу, які в нас вечори!..
А чули, скажіть, ви на вуха свої,

Які чудеса в нас творять солов'ї?
Якщо соловей наш співати почав,
То ваш соловей перед ним би – мовчав!
У вас проти нашого все не гаразд:
От зорі у вас не такі ж, як у нас!
В нас повен Дніпро їх – підходь і збирай.
...Коротше у нас не Каховка – а рай!

В дитинстві

Там хата
Кудлата
І стріха
Зі сміху.
Віконця
Із сонця,
Пороги –
Збийноги.
І двері –
Тетері.
А далі
В сандалі:
З порогу –
В дорогу...
...пилюка
Що злюка!
Грязюка –
Аж хрюка!
І стежка –
Мережка.
І річка,
Як стрічка.
Купання
Охоче
Від рання
До ночі.
Малята:
Дівчата,
Хлоп'ята...
І я там.

* * *

Не плюй на цей світ, бідолахо!
Це ж тільки залежить від тебе:
Чи небо зробити дахом,
Чи дах – небом.